

Förenade målen C-338/04, C-359/04 och C-360/04

Brottmålen mot Massimiliano Placanica m.fl.

(beslut att begära förhandsavgörande från Tribunale di Larino och
Tribunale di Teramo)

”Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Tolkning av
artiklarna 43 EG och 49 EG — Hasardspel — Upptagande av vadhållningsinsatser i
samband med sportevenemang — Krav på koncession — Utestängning av aktörer
vars verksamhet bedrivs i vissa kapitalassociationsformer — Krav på polistillstånd —
Straffrättsliga påföljder”

Förslag till avgörande av generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer föredraget
den 16 maj 2006 I - 1894
Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 mars 2007 I - 1932

Sammanfattning av domen

1. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster —
Restriktioner*
(Artiklarna 43 EG och 49 EG)

2. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Restriktioner*
(Artiklarna 43 EG och 49 EG)
3. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Restriktioner*
(Artiklarna 43 EG och 49 EG)

1. En nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs ett förbud mot att utan koncession eller polistillstånd som beviljats av den berörda medlemsstaten bedriva verksamhet avseende upptagande, mottagande, registrering och överföring av vadhållningsinsatser; i synnerhet i samband med sportevenemang, utgör en inskränkning i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster som fastställs i artiklarna 43 EG respektive 49 EG.

den nationella lagstiftningen, i den mån som den begränsar antalet aktörer på området för hasardspel, verkligen svarar mot detta syfte. På samma sätt ankommer det på de nationella domstolarna att pröva om dessa inskränkningar är ägnade att säkerställa förverkligandet av den målsättning som eftersträvas, och om de inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå denna målsättning samt om de tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

(se punkterna 49, 52, 57 och 58 samt punkterna 1 och 2 i domslutet)

Målet att bekämpa kriminalitet genom att underkasta de aktörer som är verksamma inom detta område kontroll och genom att styra in hasardspelsverksamheten i kontrollerade banor kan motivera dessa hinder, eftersom ett koncessionssystem i detta avseende kan utgöra en effektiv mekanism.

Det ankommer emellertid på de nationella domstolarna att pröva huruvida

2. Artiklarna 43 EG och 49 EG skall tolkas på så sätt att de utgör hinder mot en nationell lagstiftning som innebär att aktörer som bedriver sin verksamhet i form av kapitalassociationer vars aktier är noterade på reglerade marknader utestängs från området för hasardspel. Oberoende av frågan huruvida utestängningen av kapitalassociationer noterade på reglerade marknader faktiskt drabbar aktörer som är etablerade i den aktuella medlemsstaten och dem som kommer

från andra medlemsstater på samma sätt, går denna fullständiga utestängning nämligen utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att förhindra att de aktörer som är verksamma inom området för hasardspel blir inblandade i bedräglig eller brottslig verksamhet.

(se punkterna 62 och 64
samt punkt 3 i domslutet)

3. Artiklarna 43 EG och 49 EG skall tolkas på så sätt att de utgör hinder mot en nationell lagstiftning, genom vilken personer påförs en straffrättslig påföljd för att de bedrivit en verksamhet avseende upptagande av vadhållningsinsatser utan sådan koncession eller sådant polistillstånd som krävs enligt den nationella lagstiftningen, trots att dessa personer inte har kunnat erhålla nämnda kon-

cessioner eller tillstånd till följd av att denna medlemsstat, i strid med gemenskapsrätten, har nekat att bevilja dem dessa.

Även om straffrättslig lagstiftning i princip faller inom ramen för medlemsstaternas behörighet, sätter gemenskapsrätten gränser för denna behörighet. En sådan lagstiftning får således inte inskränka de grundläggande friheter som garanteras av gemenskapsrätten. En medlemsstat får vidare inte påföra en straffrättslig påföljd för att en administrativ formalitet inte har uppfyllts, när den berörda medlemsstaten i strid med gemenskapsrätten har nekat eller omöjliggjort fullgörandet av denna formalitet.

(se punkterna 68, 69 och 71
samt punkt 4 i domslutet)